

សៀវភៅដានីយ៍លៃ — លខេ សសើបមួយ

កិច្ចបម្រើពុទ្ធបរិយាយករណ៍របស់ប៉ូល៖

ការគូរជាប់អិស្រាអលៃបុរាណទៅនឹងអិស្រាអលៃខាងវិញ្ញាណ

Jeff Pippenger

2024-01-05

សាវកប៉ូលគឺជាតំណភ្ជាប់រវាងអិស្រាអលៃបុរាណ និងអិស្រាអលៃខាងវិញ្ញាណ ព្រោះថា កិច្ចបម្រើរបស់លោក ឈ្មោះរបស់លោក សុទ្ធានភាពផ្ទាល់ខ្លួនរបស់លោក

និងកិច្ចការពុទ្ធបរិយាយករណ៍របស់លោក

ទាំងអស់សុទ្ធជាផ្ទៃក្នុងដ៏ជាក់លាក់ខ្លាំងក្លាចំពោះសេចក្តីពិតនេះ។

លោកមានកំណត់អត្តសញ្ញាណខ្លួនឯងថា

ជាអ្នកកត់ត្រាដ៏បំផុតក្នុងចំណោមសាវកទាំងឡាយ

ព្រោះលោកមានបង្កើតបង្កើនបុរាណសុភ័ក្ត្ររបស់ព្រះ។

ដំបូងគេបង្អស់អ្នកកត់ត្រាដ៏បំផុតក្នុងចំណោមសាវកទាំងឡាយ

ហើយមិនសមនឹងឲ្យគេហៅថាជាសាវកទេ

ពីព្រោះគេបានបង្កើតបង្កើនក្រុមជំនុំរបស់ព្រះ។ ១ គ្រិស្តស ១៥:១៩។

ឈ្មោះដ៏ល្អគាត់មានទទួលបាននៅពេលប្រើចិត្តគឺ ប៉ូល ដ៏ល្អមានន័យថា តូច ឬ តិច

ព្រោះគាត់ជាអ្នកកត់ត្រាដ៏បំផុតក្នុងចំណោមសាវកទាំងឡាយ។ ទោះជាយ៉ាងណា

ឈ្មោះដ៏ល្អរបស់គាត់គឺ សូល ដ៏ល្អមានន័យថា «គួរមានជ័យស័កស័រ»។

ពេលនោះ អាត់នាសទូលនុល្លើយថា៖ «ព្រះអម្ចាស់អើយ

ទូលបង្គំមានបញ្ហាស្មោះស្មាច់ច្រើននិយាយអំពីបុរសនេះ ថាគាត់មានបុរសក្តីអំពីអាក្រក់

ជាច្រើនដល់ពួកបរិសុទ្ធជារបស់ព្រះអង្គគន្លឹះក្នុងយូសាឡឹម។ ហើយនៅទីនេះ

គាត់មានអំណាចពីពួកសម្មជនសង្គម

ដើម្បីបិទបាំងអស់អ្នកដទៃអំពីការនាំដល់ព្រះនាមរបស់ព្រះអង្គ។» ប៉ុន្តែ

ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលទៅគាត់ថា៖ «ចូរទៅចុះ

ដំបូងគាត់ជាភាគនៃដ៏ល្អមានជ័យស័កស័រសម្រាប់ខ្ញុំ

ដើម្បីនាំព្រះនាមរបស់ខ្ញុំទៅមុខសាសន៍ដទៃ សុភ័ក្ត្រទាំងឡាយ និងពូជអិស្រាអលៃ»

កិច្ចការ 9:13-15។

សូលថា «ភាគនៃដ៏ល្អមានជ័យស័កស័រ» ដើម្បីនាំដំណឹងល្អទៅកាន់សាសន៍ដទៃ

ប៉ុន្តែដោយមិនសិន គាត់គួរតែប្រើចិត្តដើម្បី ហើយគួរមានបន្ទុកខ្លួនឲ្យយ៉ាងណា ប៉ូល

(តូច) ពីព្រោះគាត់នឹងគួរការកម្រលាំងដ៏ខ្ពស់ពួកវា ប៉ូលមានយល់ថា

កម្រលាំងរបស់គាត់គួរមានរក្សាទុកនៅក្នុងភាពតូចរបស់គាត់

ឬនៅក្នុងភាពទន់ខ្ពស់របស់គាត់។

ហើយដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំគួរមានលើកតម្កល់ដ៏ល្អកម្រិត

ដោយព្រោះសេចក្តីរំលងភ្នែកដ៏បរិបូរណ៍

នោះមានបន្ទុកយូរនៅក្នុងសាច់ឈាមមានគួរបុរាណមកឲ្យខ្ញុំ

គឺជាទូតរបស់សាតាំង ដើម្បីរាយប្រហារខ្ញុំ

ដើម្បីកុំឲ្យខ្ញុំគួរមានលើកតម្កល់ដ៏ល្អកម្រិត។ ពីព្រោះវាជៀស

ខ្ញុំមានអង្គរព្រះអម្មចាស់បីដង ឲ្យវាចាកចេញពីខ្ញុំ។
ហើយទ្រង់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា ព្រះគុណរបស់យើងលុបមសម្រាប់អនុកហើយ
ដុបិតប្បទុធានភាពរបស់យើងមានពេញលេញក្នុងភាពទន់ខ្សោយ។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំនឹងអ្នកដោយអំណរយ៉ាងខ្លាំងអំពីភាពទន់ខ្សោយរបស់ខ្ញុំវិញ
ដើម្បីឲ្យព្រះចេស្តាបស់ព្រះគ្រីស្ទស្ថិតនៅលើខ្ញុំ។ ហេតុនេះហើយ
ខ្ញុំមានសច្ចក្តីពេញចិត្តក្នុងភាពទន់ខ្សោយ ក្នុងការគឺដៀល
ក្នុងសច្ចក្តីខ្មោះខាត ក្នុងការបៀតបៀន ក្នុងសច្ចក្តីលំហក់ ដើម្បីព្រះគ្រីស្ទ
ដុបិតកាលណាខ្ញុំទន់ខ្សោយ នោះកាលនោះខ្ញុំមានកម្ពស់។ ២ កូរិនថូស
១២:៧-១០។

សាវ័ន្តរូបមាន «ជុវើសរវើស» ប៉ុន្តែ ដើម្បីឲ្យគាត់មានកម្ពស់ គាត់ត្រូវបានផ្ទុយឲ្យតូច
(ប៉ូល)។ គាត់ត្រូវបានជុវើសតាំងឲ្យនាំដំណឹងល្អអំពីកាន់សាសន៍ដទៃ ប៉ុន្តែ គាត់ត្រូវបាន
ជុវើសរវើសមួយផ្សេងទៀតដោយសារចំណេះដឹងរបស់គាត់អំពីព្រះគម្ពីរវិញ្ញាបន្ន។

ជាពិសេស ពីព្រោះខ្ញុំដឹងថា លោកមានជំនាញក្នុងទំនៀមទម្លាប់
និងបញ្ញាទាំងអស់ដល់ស្ថិតនៅក្នុងចំណោមជនជាតិយូដា។ ដូច្នេះ
ខ្ញុំសូមអង្គរលោកឲ្យស្តាប់ខ្ញុំដោយអត់ធុមត់។
របៀបរស់នៅរបស់ខ្ញុំតាំងពីយុវវ័យ
ដល់នេះដើម្បីដំបូងក្នុងចំណោមជាតិសាសន៍របស់ខ្ញុំក្នុងយូសាឡឹម នោះ
ជនជាតិយូដាទាំងអស់សុទ្ធតែដឹង។ ពួកគេហោសស្តាយខ្ញុំតាំងពីដើមមក
បុរសនិបត្តិពួកគេព្រមផ្ទុយវិស័យកុខីកម្ម ថា
តាមនិកាយដ៏តឹងរ៉ឹងបំផុតនៃសាសនារបស់យើង ខ្ញុំមានរស់នៅជាពួកផារីសី។ កិច្ចការ
26:3-5។

សុំមានទទួលការបណ្តុះបណ្តាលពីកាម៉ាលាល ដល់ត្រូវបានចាត់ទុកថាជាគ្រូបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យ
បារម្ភមុនក្នុងចំណោមគ្រូបង្រៀនដ៏អស្ចារ្យបំផុតនៃព្រះគម្ពីរវិញ្ញាបន្ន។

សំណើនោះត្រូវបានអនុញ្ញាត ហើយ «ប៉ូលឈរលើជណ្តើរ
ហើយគ្រឿងដទៃទៀតនៅក្នុងបុរាណ»។
កាយវិការនោះបានទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់របស់ពួកគេ
ខណៈដែលគិរិយាបច្ចេកវិទ្យាមានសច្ចក្តីគោរព។
«ហើយកាលមានភាពស្ងប់ស្ងាត់យ៉ាងខ្លាំង
គាត់ក៏និយាយទៅកាន់ពួកគេជាភាសាហាប្រើ ដោយថា បុរសទាំងឡាយ បងប្អូន
និងឪពុកទាំងឡាយ សូមស្តាប់សច្ចក្តីការពាររបស់ខ្ញុំ
ដល់ខ្ញុំផ្ទុយចំពោះអ្នករាល់គ្នាឱ្យរន្ធត់»។
នៅពេលឮសូរពាក្យហាប្រើដ៏ស្ងប់ស្ងាត់ច្បាស់នោះ
«ពួកគេក៏កាន់តែស្ងប់ស្ងាត់ថែមទៀត»
ហើយក្នុងភាពស្ងប់ស្ងាត់ដ៏គួរឱ្យប្រសើរដ៏ទូទាំងទីនោះ គាត់បន្តថា៖
«ខ្ញុំពិតជាមនុស្សស្នាមមុខ ក្នុងការស្តាប់ ក្នុងការស្តាប់គ្រឿង
ប៉ុន្តែ ហេតុអ្វីបានជាប្រើប្រាស់នៅក្នុងទីក្រុងនេះ នៅក្រោមជើងរបស់កាម៉ាលាល ហើយ
បានទទួលការបង្រៀនតាមរបៀបដ៏ពេញលេញនៃគ្រឹះយុទ្ធសាស្ត្ររបស់បុព្វបុរសទាំងឡាយ
ហើយមានចិត្តខ្មោះខ្មាសដល់ព្រះព្រះ ដូចអ្នករាល់គ្នាទាំងអស់នៅក្នុងនេះដែរ»។
គ្មាននរណាម្នាក់អាចបដិសេធសច្ចក្តីថ្វីដៃរបស់សាវ័ន្តនោះបានឡើយ
ព្រោះហេតុការណ៍ដែលគាត់បានយល់ដឹងនោះ ត្រូវបានគេស្គាល់យ៉ាងច្បាស់ដោយម
នុស្សជាច្រើនដែលនៅមានជីវិតនៅក្នុងយូសាឡឹមនៅឡើយ។

កិច្ចការរបស់ពួកសាវក, 408.

សូលមិនមានគួរឱ្យជឿសរសើរដោយចង្អែកឡើយ
ហើយមួយក្នុងចំណោមគោលបំណងជាក់លាក់នៃកិច្ចបម្រើរបស់ប៉ូល
គឺដើម្បីបំភ្លឺបុគ្គលបុរេគ្រិស្តសត្វបរិសុទ្ធរបស់អ៊ីស្រាអែលតាមអកុសរ
ជាមួយនឹងបុរេគ្រិស្តសត្វបរិសុទ្ធរបស់អ៊ីស្រាអែលខាងវិញ្ញាណ។ សូមទៅនឹងការពិតនេះ
គាត់មាននិពន្ធភាគច្រើននៃព្រះគម្ពីរវិញ្ញាណថ្មី។ ជំពូកមួយក្នុងសំណេររបស់គាត់
បង្ហាញអំពីមូលដ្ឋានគាំទ្រសម្រាប់ក្របខណ្ឌនៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
ហើយក៏សម្រាប់ក្របខណ្ឌនៃសាររបស់ទេវតាទីបីផងដែរ។
អត្ថបទនេះជាវិមានមួយក្នុងបុរេគ្រិស្តសត្វនៃអាដាមនេទីស៊ីម
ដល់កំណត់បង្ហាញពីភាពខុសគ្នារវាងអ្នកបុរាណជំនួញ និងអ្នកល្អងងង
នៃក្នុងការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់នៃអាដាមនេទីស៊ីម។

ឥឡូវនេះ បងប្អូនអើយ យើងសូមអង្វរអ្នករាល់គ្នា
ដោយអំពីការយាងមកនៃព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទនៃយើង
និងដោយអំពីការប្រមូលផ្តុំគ្នារបស់យើងទៅឯព្រះអង្គ ថា
កុំឱ្យអ្នករាល់គ្នាឆាប់រងគ្រោះរងគ្រោះក្នុងចិត្តគំនិត ឬក៏សុលុតឡើយ
មិនថាដោយវិញ្ញាណ ដោយពាក្យសម្តី
ឬដោយលិខិតណាមួយដូចជាមកពីយើងក៏ដោយ ដូចជាថា
ចុងនៃព្រះគ្រីស្ទនិកមកដល់ហើយ។
កុំឱ្យអ្នកណាម្នាក់បញ្ជូនទៅកាន់អ្នករាល់គ្នាដោយវិធីណាមួយឡើយ
ដុំបិតចុងនៃព្រះនឹងមិនមកទេ
លុះត្រាតែមានការបោះបង់ចោលសច្ចក្តីជំនឿក្នុងចិត្តយើងសិន
ហើយមនុស្សសន្តវៃអំពីហេតុនេះគួរឱ្យសម្តែងដៃចង្អៀត គឺជាកូននៃសច្ចក្តីវិនាស
ដល់បុរាណ ហើយលើកខ្លួនឯងឡើងលើសពីអស់ទាំងអ្វីៗដែលគេហៅថាជាព្រះ
ឬដែលគេថ្កោលបង្គំ ដល់ចំណាត់ការដល់អង្គុយនៃក្នុងព្រះវិហារនៃព្រះ
ដោយបង្ហាញខ្លួនថាខ្លួនជាព្រះ។ តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ឬ ថា
កាលដែលខ្ញុំនាំទៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ខ្ញុំឃ្លានប្រាប់អំពីការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ? ហើយឥឡូវនេះ
អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយនូវអ្វីដែលកំពុងរវាង
ដើម្បីបិទឱ្យគ្រួសារសម្តែងដៃចង្អៀតនៃពលករណ៍របស់វា។
ដុំបិតអាចកំហែងនៃអំពើទុច្ចរិតកំពុងតែប្តូរតិបត្តិហើយ
ប៉ុន្តែអ្នកដល់រវាងនៃពលនេះ
នឹងបន្តរវាងទាល់តែគាត់គ្រួសារដកចេញពីផ្ទះសិន។ ហើយនៃពលនេះ
មនុស្សសាក្រក់នេះនឹងគ្រួសារសម្តែងដៃចង្អៀត
ដល់ព្រះអម្ចាស់និងបំផ្លាញដោយដង្ហើមពីព្រះឱស្សរបស់ព្រះអង្គ
ហើយនឹងកម្ទេចដោយពន្លឺភ្លឺរលោងនៃការយាងមករបស់ព្រះអង្គ។ គឺវានេះឯង
ដល់ការមករបស់វាគឺតាមការប្រតិបត្តិរបស់សាតាំង ដោយគ្រប់ទាំងប្រទេសភាព
ទីសម្បជាន់ និងអស្ចារ្យក្នុងក្រុនទាំងឡាយ ហើយដោយគ្រប់ទាំងការបោះបញ្ចេញ
នៃសេចក្តីទុច្ចរិតក្នុងពួកអ្នកដល់កំពុងវិនាស
ពីព្រោះពួកគេមិនមានទទួលសេចក្តីសុឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត
ដើម្បីបិទឱ្យមានសង្គ្រោះឡើយ។ ហេតុនេះហើយ
ព្រះទ្រង់នឹងចាត់ការផ្សេងៗទៀតដើម្បីមកលើពួកគេ
ដើម្បីបិទឱ្យពួកគេដើរចេញពីក្រុម ដើម្បីបិទឱ្យពួកគេទាំងអស់គ្រួសារកាត់ទោស

គឺពួកអ្នកដដែលមិនជឿសចេកុតិពិត ប៉ុន្តែពេញចិត្តនឹងសចេកុតិទុច្ចរិត។ ២
ថ្ងៃសៅរ៍ទី ២១-១២។

បរិបទនៃអត្ថបទនេះ

គឺការពិចារណាអំពីពលរដ្ឋនៃព្រះគ្រីស្ទនិងយោងមកវិញជាលើកទីពីរ។

ប៉ូលរំលឹកដល់ពួកថ្មេរសាឡូនីកាថា

លោកមានឆ្ងល់យឺតបង្អស់ចំពោះកងរំលងនោះរួចមកហើយកាលពីមុន

ពេលដែលលោកមានបុរសសន្និដ្ឋានថា «តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំបាច់ឬទេ

កាលដែលខ្ញុំនាំជាមួយអ្នករាល់គ្នា

ខ្ញុំមានបុរសអំពីការទាំងនេះដល់អ្នករាល់គ្នាហើយ?»

ប៉ូលកំពុងព្យាយាមការពារបងប្អូនមិនឲ្យមានប្រាកដប្រាកដចំពោះបុរសបទ

«ការយោងមកនៃព្រះអម្ចាស់យស្ទ័រគ្រីស្ទនយើង

និងការប្រមូលផ្តុំគ្នារបស់យើងទៅឯទៀត»។

អ្នកប្រវត្តិសាស្ត្របញ្ជាក់ថា ពាក់កណ្តាលនៃស្រាវជ្រាវរបស់ William Miller

មានមូលដ្ឋានលើការកំណត់របស់គាត់អំពីរយៈពេលពីរពាន់បីរយឆ្នាំ ក្នុង ដានីយ៉ៃល ជំពូក

8 ខ 14។ ពាក់កណ្តាលមួយទៀតនៃស្រាវជ្រាវរបស់គាត់ ដល់ពេលខ្លះមិនត្រូវបានទទួលស្គាល់ ន

ោះគឺជាកិច្ចការរបស់គាត់ក្នុងការបដិសេធសចេកុតិបង្កើនខុសគ្នាទាក់ទងនឹងការយ

ងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។

ដោយផ្អែកលើវិធីសាស្ត្រមិនពិតរបស់យស្ទ័រអ៊ីត មាន (ហើយនោះគឺមោន)

សចេកុតិបង្កើនមិនពិតដល់ចេតនាមួយ ដល់ William Miller មានបុរសជាប់លាប់។

នោះគឺជាសចេកុតិបង្កើនមិនពិតដល់ថា ការយោងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះអម្ចាស់

ត្រូវបាននាំមុខដោយសន្មតភាពមួយពាន់ឆ្នាំ ដល់ហៅថា «សហស្សវត្សរ៍ខាងលើកិយ»

ហើយ Sister White ក៏មានបុរសជាប់ផងដែរ។

កិច្ចការរបស់មីឡែនកំពុងបង្កកើតសចេកុតិពិតអំពីការយោងគ្នាបង្កើនមកវិញជាក់ស្តែងរបស់

ព្រះគ្រីស្ទផងដែរ ដោយបុរសនឹងគំនិតខុសផ្សេងៗអំពីសហស្សវត្សរ៍

ដល់មានវិកលដោយនៃក្នុងសម័យរបស់គាត់។

ប៉ូលកំពុងនិយាយអំពីការយោងមកជាលើកទីពីរនៃក្នុង 2 ថ្ងៃសៅរ៍ទី ២ ដូចនេះបទគម្ពីរ

នោះគឺជាផ្នែកមួយនៃការយល់ដឹងរបស់មីឡែនអំពីការយោងមកជាលើកទីពីរដោយជាក់ស្តែង

ង។ ជំពូកនោះគឺថា «សចេកុតិពិតបច្ចុប្បន្ន» សម្រាប់មីឡែន។

ប៉ូលមានកំណត់ដាច់ពីវិវត្តភាពដ៏សំខាន់មួយដល់ពាក់ព័ន្ធនឹងការយោងមកជាលើកទីពីរ

ហើយក៏មានបង្កាញហេតុផលថា ហេតុអ្វីបានជាពួកថ្មេរសាឡូនីកាមិនគួររំពឹងថា

ព្រះអម្ចាស់នឹងយោងគ្នាបង្កើនមកវិញក្នុងអំឡុងជីវិតរបស់ពួកគេ។ ប៉ូលមានបុរសសន្និដ្ឋាន

«ឥឡូវនេះ យើងខ្ញុំសូមអង្វររបស់ប្អូន

ដោយយោងទៅតាមការយោងមកនៃព្រះអម្ចាស់យស្ទ័រគ្រីស្ទរបស់យើង

និងការប្រមូលយើងមកជួបព្រះអង្គ»។ ពាក្យ «សូមអង្វរ» មានន័យថា សួរពិនិត្យ។ ប៉ូលកំ

ពុងពន្យល់ដោយហេតុផលអំពីជាក្នុងសំណួរទាំងឡាយដល់ទាក់ទងនឹងការយោងមកជាលើកទីពីរ

ហើយកំពុងនាំអ្នកស្តាប់របស់លោកឆ្ងល់កាត់ការសួរពិនិត្យមួយបែប

ដល់មានបំណងឲ្យអ្នកស្តាប់របស់លោកវិភាគតាមតក្កវិជ្ជារបស់លោក។

រចនាសម្ព័ន្ធនៃកុក្កិដារបស់គាត់ គឺថា មុនព្រះគ្រីស្ទយោងគ្នាបង្កើនមកជាលើកទីពីរ

ត្រូវតែមានការកំណត់អត្តសញ្ញាណសាសនាចក្រហ្វា និងឲ្យសោយរាជ្យជាមុនសិន

ហើយមុនពេលសាសនាចក្រហ្វាហ្វាល់ចេញមកក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រ
ត្រូវតែមានការផ្តល់កម្រិតសេចក្តីជំនឿជាមុនសិន។
ការផ្តល់កម្រិតសេចក្តីជំនឿនោះ នៅតែស្មើគ្នាក្នុងអនាគត
ដូចនេះការលើកកម្ពស់សាសនាចក្រហ្វាហ្វាល់ កាន់តែនៅឆ្ងាយលើសពីនេះទៅទៀត។
ដូចនេះ តើអាចផ្តល់ដូចម្តេចបាន ដល់នរណាម្នាក់ត្រូវបានបោះបង្គោលចោលគិតថា
ការយាងត្រឡប់មកវិញរបស់ព្រះគ្រីស្ទនិកមកដល់ហើយ?
គាត់ប្រើនិមិត្តសញ្ញាជាច្រើនសម្រាប់សាសនាចក្រហ្វាហ្វាល់ ដើម្បីបញ្ជាក់ថា
អំណាចនោះដល់ត្រូវបានបើកសម្តែងបន្ទាប់ពីការផ្តល់កម្រិតសេចក្តីជំនឿ
គឺជាអ្នកណាពិតប្រាកដ។ គាត់ហៅសាសនាចក្រហ្វាហ្វាល់ថា «មនុស្សនៃអំពើហ្វាហ្វាល់»,
«មនុស្សទុច្ចរិតនោះ», «កូននៃសេចក្តីវិនាស» និង «អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត»។
បងស៊ី White បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា
ទាំងអស់នេះសុទ្ធជាជំនឿនិមិត្តសញ្ញាដែលកំណត់អត្តសញ្ញាណសាសនាចក្រហ្វាហ្វាល់។

«ប៉ុន្តែមុនការយាងមករបស់ព្រះគ្រីស្ទ ការវិវឌ្ឍន៍ខាងលើក្នុងពិភពសាសនា
ដែលបានទាយទុកជាមុនក្នុងទំនាយ នឹងត្រូវកើតឡើង។ សាវ័កបានប្រកាសថា៖
"កុំឱ្យចិត្តរបស់អ្នករាល់គ្នាគ្រប់គ្រងនោះឡើយ ឬត្រូវភ័យខ្លាចឡើយ
មិនថាដោយវិញ្ញាណ ដោយពាក្យសម្តី ឬដោយសំបុត្រណាមួយ ដូចជាចេញពីយើង
ថាផ្ទះរបស់ព្រះគ្រីស្ទបានមកដល់ហើយនោះទេ។
កុំឱ្យអ្នកណាម្នាក់បញ្ជូនអ្នករាល់គ្នាដោយមធ្យោបាយណាមួយឡើយ
ដូច្នេះក្នុងនោះនឹងមិនមកដល់ទេ លុះត្រាតែមានការបោះបង់សេចក្តីជំនឿជាមុនសិន
ហើយមនុស្សនៃអំពើហ្វាហ្វាល់ត្រូវបានបើកសម្តែងឡើង
គឺជាកូននៃសេចក្តីវិនាស; ជាអ្នកដល់បុរាណ
និងលើកខ្ពស់ឡើងខ្ពស់ជាងគ្រប់អស់ទាំងអ្វីដែលហៅថាព្រះ ឬអ្វីដែលគេថាបង្ក
ដល់ចំណុចខ្ពស់នៃអង្គុយនៃក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ ដោយបង្កាញខ្ពស់ថា
ខ្ពស់ជាព្រះផង»។

«ពាក្យរបស់ប៉ូលមិនត្រូវឱ្យគេបកស្រាយខុសឡើយ។ មិនត្រូវបង្កើនថា
ដោយការបើកសម្តែងពិសេស គាត់បានព្យាយាមពួកចល័តសាឡាញ់និកអំពីការយាងមករបស់
ព្រះគ្រីស្ទនិកដែលជិតបន្ទាន់នោះទេ។
ទស្សនៈបែបនោះនឹងបង្កឱ្យមានការច្របូកច្របល់ក្នុងសេចក្តីជំនឿ
ពីព្រោះការខកចិត្ត ជាញឹកញាប់នាំទៅកាន់ការមិនជឿ។ ដូចនេះ
សាវ័កបានព្យាយាមបង្កើនកុំឱ្យទទួលសារបែបនោះថាជាសារមកពីគាត់ឡើយ
ហើយគាត់បានបន្តសង្កត់ធ្ងន់លើការពិតថា អំណាចហ្វាហ្វាល់
ដែលព្យាយាមដឹងយ៉ាងណាដែលពិពណ៌នាយ៉ាងច្បាស់នោះ
នៅមិនទាន់កើតឡើងនៅឡើយទេ
ហើយនឹងផ្តល់ឱកាសប្រឆាំងនឹងបុរាណសាស្ត្ររបស់ព្រះ។
រហូតទាល់តែអំណាចនេះបានប្រព្រឹត្តកិច្ចការដ៏ប្រសើរ
និងពោរពេញដោយការប្រមាថព្រះរបស់វាហើយ
នោះវានឹងឥតបុរាណសាស្ត្រសម្រាប់កុម្មជន
ក្នុងការទទួលបាននូវការយាងមករបស់ព្រះអម្បាលនៃព្រះគ្រីស្ទ។
«តើអ្នករាល់គ្នាមិនចាំប្រៀប ប៉ូលបានសួរ «ថា កាលខ្ញុំនៅជាមួយអ្នករាល់គ្នា
ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នករាល់គ្នាអំពីការទាំងនេះហើយ?»»

«ការសាកល្បងទាំងឡាយដែលនឹងវាយបុរាណលើព្រះវិហារពិត
នោះគួរឱ្យភ័យខ្លាចយ៉ាងខ្លាំងក្លាដែរ។ សូមប្រឹក្សានៃកូនៗពលរដ្ឋដែលស្រុកកំពុងសរសេរ
“អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត” ក៏បានចាប់ផ្តើមប្រតិបត្តិការហើយ។
ការវិវឌ្ឍទាំងឡាយដែលនឹងកើតមាននៅពេលអនាគត នោះនឹងកើតឡើង
“តាមការប្រព្រឹត្តរបស់សាតាំង ដោយមានអំណាចទាំងអស់ និងទីសម្បជញ្ញ
និងការអស្ចារ្យក្នុងក្រលាំងក្រាយទាំងឡាយ
ហើយដោយសេចក្តីបំបែកបញ្ជូនទៅទាំងអស់នៃអំពើទុច្ចរិត
ក្នុងពួកអ្នកដល់វិនាស”។»

«គួរឱ្យកត់ខ្លាចជាពិសេស
គឺសេចក្តីថ្កុលថ្កោលនៃការរំលោភសាវ័កអំពីពួកអ្នកដល់បដិសេធមិនព្រមទទួល
“សេចក្តីសុំឡាញ់ចំពោះសេចក្តីពិត”។ “ដោយហេតុនេះ”
គាត់បានប្រកាសអំពីអស់អ្នកណាដែលដោយចេតនាបដិសេធសារនៃសេចក្តីពិតថា
“ព្រះទ្រង់នឹងបញ្ជូនការលុបបំបាត់ដ៏ខ្លាំងមកលើពួកគេ ឱ្យពួកគេជឿសេចក្តីមិនពិត
ដើម្បីឱ្យពួកគេដែលមិនបានជឿសេចក្តីពិត
ប៉ុន្តែមានចិត្តតវិក្សានឹងសេចក្តីទុច្ចរិត នោះគួរទៅសំរាប់អស់គ្នា”។ មនុស្សមិន
អាចបដិសេធការព្រមានទាំងឡាយដែលព្រះដោយសេចក្តីមេត្តាបានផ្សព្វផ្សាយដល់ពួកគេ
ដោយគ្មានទោសបានឡើយ។
ពីពួកអ្នកដល់នៃនូវតែប៉ុន្តែបង្ហាញពីការព្រមានទាំងនេះ
ព្រះទ្រង់ដកព្រះវិញ្ញាណរបស់ទ្រង់ចេញ
ទុកពួកគេឱ្យស្មើនឹងការបំបែកបញ្ជូនទៅទាំងអស់នៃពួកគេស្មើគ្នា»។ Acts of the
Apostles, 265, 266.

ទោះបីជាស៊ីស្ទ័រ វ៉ាយត៍ បានកំណត់អត្តសញ្ញាណដោយផ្ទាល់ថា «មនុស្សនៃអំពើហាប»
«អ្នកអាក្រក់នោះ» «កូននៃសេចក្តីវិនាស» និង «អាថ៌កំបាំងនៃអំពើទុច្ចរិត»
ពីអត្ថបទរបស់ប៉ូល ហើយហៅវាថា «អំណាចសម្តេចប៉ាប» ក៏ដោយ
នាងបាននិយាយលើសពីនេះទៀត។ នាងបានកំណត់អត្តសញ្ញាណថា និមិត្តសញ្ញាទាំងនេះ
ដែលប៉ូលបានប្រើដើម្បីកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្តេចប៉ាបនៃក្រុងរ៉ូម
គួរមានបង្កកើតឡើងពីសង្គ្រាមរវាងនាយ៉ែល នៅពេលដែលនាងបានចូលដៃថា៖ «ដូចនេះ
សាវ័កបានព្រមានបងប្អូនឱ្យទទួលសារណាមួយបែបនោះថាមកពីគាត់ឡើយ
ហើយគាត់បានបន្តគង្វេងផ្លូវនៃការពិតដែលថា អំណាចសម្តេចប៉ាប
ដែលគួរមានពិពណ៌នាយ៉ាងច្បាស់ដោយហោរ៉ាដានីយ៉ែល នោះ
នៅមុខទៀតនឹងកើតឡើង ហើយផ្ទុយនឹងគុណភាពទាំងនេះប្រឆាំងនឹងព្រះ។
រហូតទាល់តែអំណាចនេះបានប្រព្រឹត្តកិច្ចការដ៏សុលាប័នាមក
និងពោរពេញដោយការប្រមាថព្រះរបស់រ៉ូម៉ានីន នោះវានឹងជាការឥតប្រយោជន៍សម្រាប់ពួក
កង់តូក្នុងការទទួលបាននូវការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់របស់ពួកគេ»។
ប៉ូលបានដាក់មូលដ្ឋានផ្នែកនៃសារទៅកាន់អ្នកដល់ស្ថានភាព
ដែលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសាសនាចក្រហាសិទ្ធិ លើដានីយ៉ែល ជំពូក ១១ និងខ ៣៦។

ហើយសូមចងចាំនូវប្រព្រឹត្តិការណ៍ចិត្តរបស់ខ្លួន;
ហើយគាត់នឹងលើកតម្កក់ដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់
និងផ្ទុយឱ្យខ្ពង់ខ្ពស់ដល់ស្ថានភាពទាំងព្រះទាំងឡាយ
ហើយនឹងពោលពាក្យអស្ចារ្យទាំងនេះនូវព្រះទាំងឡាយ
ហើយនឹងចម្រើនរឿងរហូតដល់សេចក្តីកំហឹងគួរមានបំពេញសម្រេច;

ដុបិកអ៊ីដលៃហានកំណត់ទុកនោះ នឹងត្រូវហានសម្រេច។ ដានីយ៍លៃ 11:36។

នលៃពលេដលៃប្លូលកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្រេចហ្នាបថា «ជាអុនកដលៃបុរាណ
ហលៃយលលើកតម្កកលើងខុល្លនឡើងលលើសអស់ទាំងអ៊ីវដលៃត្រូវហានហលៃថាពុរៈ
ប្លដលៃមនុស្សសង្ខារយបងគ្គី ដលៃថុនាក់ដលៃគាត់អង្គុយកុនុងពុរវិហាររបស់ពុរៈ ដូចជាពុរៈ
ដលៃយបងហាញខុល្លនថាគាត់ជាពុរៈ»

នោះប្លូលកំពុងតែនុយល់ជាភាសាផ្សេងនៃសចេកុតិពិពណ៌នារបស់ហលៃរាដានីយ៍លៃអំពី
«សុតចេ» ដលៃហានធុរលី «តាមបំណងចិត្តរបស់ខុល្លន» ហលៃយហានលលើក «ខុល្លនឡើង»
និងតម្កកលើង «ខុល្លនឡើងលលើសគ្រប់ទាំងពុរៈទាំងអស់»។

សម្រេចហ្នាបគឺជាសុតចេដលៃនិយាយ «ពាក្យអសុចារុយៗទាស់នឹងពុរៈនពុរៈទាំងឡាយ»
ហលៃយសម្រេចហ្នាបក៏ជាអំណាចដលៃនឹង «ចម្រើនរុងរឿងរហូតដល់» «សចេកុតិពុរៈពិរោធ»
ទីមួយ «ត្រូវហានបញ្ចប់សម្រេច» នលៃកុនុងឆ្នាំ 1798។

ដានីយ៍លៃ ជំពូក ១១ ខ ៣៦ គឺសំខាន់យ៉ាងដាច់ខាតដលៃត្រូវយល់ថុយត្រឹមត្រូវ
បុរសិនបលីការកលើនឡើងនលៃណោះដឹងនលៃឆ្នាំ ១៨៨៨ ត្រូវហានយល់ថុយត្រឹមត្រូវ។
ដលៃយហត្ថេនៈ ការបង្ករៀនខុសដលៃថា សុតចេនលៃកុនុងខនោះគឺជាបុរេសេហាវង
ដូចដលៃ Uriah Smith ហាននាំចូលមក ត្រូវហាននាំចូលកុនុងជំនាន់ដំបូងនៃអាដរនេទីស៊ីម
(១៨៦៣ ដល់ ១៨៨៨)។ Smith ហានផ្តល់សុតចេបទនលៃខ ៣៦ ពី "the" king
(ដលៃជាសម្រេចសង្ខេបហាប ដលៃកំពុងត្រូវហានពិពណ៌នានលៃកុនុងខមុនៗ) ទលៃជា "a" king
(សុតចេណាមុនាក់ក៏ហាន) ដលៃមុបិសនុមតលកុខណៈនលៃបៀបថុរាបបង្កប់ស្រូមទលៃលលើបុរ
ទសេហាវងដលៃមិនជឿពុរៈ ប៉ុន្តែនោះគ្រាន់តែដាច់ណុចចាប់ផ្តើមសម្រាប់លលើកសុទ្ធយទ្រី
សុតិសំណពុរៈរបស់គាត់អំពីបុរេសេន្តរគឺជាសុតចេខាងដលៃនលៃកុនុងខ ៤០
និងខបនុតទលៃមុខ។

សាតាំងហានចាប់ផ្តើមដើមកាំងពីដំបូង ដលៃមុបិបំបាំងការពិតថា សុតចេនលៃកុនុងខនោះ
គឺជាសម្រេចហ្នាប ហលៃយគឺសារកប្លងដលៃផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់ដានីយ៍លៃដលៃសាក្សីទីពីរ
ចំពោះការពិតនេះ។ បុរសូស៊ីវីត៍ ហានផ្តល់សាក្សីទីបី។

មិនត្រឹមតែសាតាំងហានស្រវែកបំបាំងសចេកុតិពិតថា
សុតចេនលៃកុនុងខគម្ពីរនោះគឺជាសម្រេចហ្នាបប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែដលៃយការបង្ករវិសចេកុតិពិតដលៃមាននលៃកុនុងខគម្ពីរនោះ
សាតាំងក៏ហានធុរលីថុយអត្ថន័យសំខាន់នៃអ៊ីដលៃ «សចេកុតិពុរៈពិរោធ»
នលៃកុនុងខគម្ពីរនោះកំណត់ថុយ កុលាយជារឿងមិនចូលរួមផងដលៃ។
អំណាចសម្រេចហ្នាបនលៃកុនុងខគម្ពីរនោះ ត្រូវហានថុយរុងរឿងរហូតដល់ឆ្នាំ 1798
នលៃពលេដលៃហានទទួលប្លងដលៃសុលាបរបស់ខុល្លន។ ឆ្នាំ 1798
គឺជាចុងបញ្ចប់នៃរយៈពលេពីរពាន់បុរាណមុកនៃឆ្នាំនៃសចេកុតិពុរៈពិរោធរបស់ពុរៈ
ដលៃត្រូវហានអនុវត្តបុរាណនិងនគរខាងដលៃនលៃសុរាអលៃ ដលៃយចាប់ផ្តើមនលៃឆ្នាំ
723 មុនគ.ស.

បុរសិនបលីសាសនាអាដរនេទីស៊ីមសុតហានការពារ និងកាន់ខ្ជាប់ "បុរាណវិទ្យា" នលៃឆ្នាំ 1863
នោះនឹងសុទ្ធតែមិនអាចទលៃរួចទលៃថុយ Uriah Smith
ដូចផ្តុកពីភាពល្អដលៃខុល្លនលៃដូចនោះអំពីខទីសាមសិបបុរាណមួយ ពីពុរៈនោះ "សចេកុតិពុរៈពិរោធ"
នឹងត្រូវហានយល់ថា កំណត់ថុយសចេកុតិពុរៈពិរោធសលើកទីមួយរបស់ពុរៈនលៃ "បុរាណវិទ្យា"
ដូចនោះហលៃយមិនមានទំនាក់ទំនងអ៊ីសោះជាមួយបុរេសេហាវងឡើយ។

ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងនៅឆ្នាំ 1989 គួរឲ្យមានការកត់សម្គាល់ដោយប៉ុលនៃកូនអត្ថបទនេះ ហើយដោយហេតុនេះ ការព្យាបាលរបស់ប៉ុលនៃកូនអត្ថបទនេះអំពីអ្នកទាំងឡាយដែលមិនទទួលសេចក្តីសុំឡើងនៃសេចក្តីពិត ប៉ុន្តែទទួលការបំភាន់យ៉ាងខ្លាំង នោះកើតឡើងតាមរយៈការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះសេចក្តីពិតដែលប៉ុលបានបង្ហាញនៅក្នុងអត្ថបទនេះ។ សេចក្តីពិតមួយក្នុងចំណោមសេចក្តីពិតទាំងនោះ គឺការកំណត់អត្តសញ្ញាណដ៏ត្រឹមត្រូវនៃស្ថានភាពខាងដើមនៃកូនដានីយ៍លែ ជំពូក 11 ខ 40 ដល់ 45។

នៅក្នុងអត្ថបទនោះ៖

បន្ទាប់ពីប៉ុលបានកំណត់អត្តសញ្ញាណសម្បត្តិច្បាប់នៃកូនរ៉ូម្យូចហើយ គាត់ក៏បានកំណត់លំដាប់នៃព្រឹត្តិការណ៍មួយចំនួននៅចុងបញ្ចប់នៃលោកីយ ដែលនាំទៅដល់ការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ដល់ជាប្រធានបទនៃអត្ថបទនោះ។ គាត់មានប្រសាសន៍ថា «ពេលនោះ មនុស្សស្រីអាក្រក់នោះនឹងត្រូវសម្លាប់ដោយឈាមវិញ»។ «មនុស្សស្រីអាក្រក់» នោះគឺសម្បត្តិច្បាប់ «ដល់ព្រះអម្ចាស់នឹងបំផ្លាញដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះឱស្សរបស់ទ្រង់ ហើយនឹងកម្ទេចដោយពន្លឺដ៏រុងរឿងនៃការយាងមករបស់ទ្រង់»។ បន្ទាប់មក ប៉ុលមានប្រសាសន៍ថា «គឺនោះហើយ ដល់ការយាងមករបស់ស្រីបតិបត្តិការរបស់សាតាំង ដោយប្រទូធានភាព ទីសំគាល់ និងការអស្ចារ្យក្នុងក្បាលទាំងអស់»។ ព្រះយេស៊ូវគឺជាអង្គគងលែ «ការយាងមករបស់ទ្រង់ស្រីបតិបត្តិការរបស់សាតាំង»។

សកម្មភាពអស្ចារ្យរបស់សាតាំង

គឺជារយៈពេលចាប់ពីច្បាប់ចុងអាទិត្យដល់នឹងមកដល់កូនពេលឆាប់ៗនេះ

រហូតដល់មីកលៃក្រណាត

ហើយពេលកំណត់នៃការសាកល្បងរបស់មនុស្សជាតិគួរឲ្យមានបិទបញ្ចប់។ សាតាំងមិនធ្វើអី ពុទ្ធិកហេតុណាមួយឡើយក្នុងអំឡុងពេលគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងប្រាំពីរ ដល់គួរឲ្យមានចាក់បង្ហូរចាប់ពីការបិទបញ្ចប់នៃពេលកំណត់នៃការសាកល្បង រហូតដល់ព្រះគ្រីស្ទយាងត្រឡប់មកវិញ។

ព្រះគ្រីស្ទមានព្រះបន្ទូលថា «អ្នករាល់គ្នានឹងស្គាល់ពួកគេដោយផលរបស់ពួកគេ»។ ប្រសិនបើអ្នកទាំងឡាយដែលតាមរយៈពួកគេ ការព្យាបាលគួរឲ្យមានប្រព្រឹត្តិ មានចិត្តគំនិតនានាការនឹងយកការបង្ហាញទាំងនេះធ្វើជាមូលហេតុលើកលែងការមិនអំពើរបស់ខ្លួនចំពោះគ្រីស្ទយិន័យរបស់ព្រះ ហើយបន្តនៅក្នុងការមិនស្តាប់បង្គាប់ ទោះបីពួកគេមានអំណាចដល់កម្មវិធីណា ឬគ្រប់កម្មវិធីក្តី ក៏មិនអាចសន្មតបានថាពួកគេមានព្រះចេស្តាផ្ទាល់របស់ព្រះឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ នោះគឺជាអំណាចធ្វើអីពុទ្ធិកហេតុរបស់អ្នកបោះបង្គោលចោលនៃគំនិតផ្ទាល់។ គាត់ជាអ្នករំលងគ្រីស្ទយិន័យសីលធម៌ ហើយប្រព្រឹត្តគ្រប់ឧបាយកលដល់គាត់អាចគ្រប់គ្រងបាន ដើម្បីបិទបាំងភ្នែកមនុស្សមិនឲ្យឃើញលក្ខណៈពិតរបស់វា។ យើងគួរឲ្យមានការងារដោយទីសម្គាល់ និងអពុទ្ធិកហេតុក្នុងក្បាលទាំងអស់។ ហើយគាត់នឹងបន្តអពុទ្ធិកហេតុទាំងនេះរហូតដល់ចុងបញ្ចប់នៃរយៈពេលសាកល្បង ដើម្បីបិទបាំងគាត់ដោយទៅលើអពុទ្ធិកហេតុទាំងនោះជាភស្តុតាងថា គាត់ជាទេវតានៃពន្លឺ មិនមែននៃសេចក្តីងងឹតទេ»។ The Seventh-day Adventist Bible

ប៉ុលបញ្ញាក់ថា នឹងមានការបោះបង់ជំនឿមួយដល់កើតឡើងមុនការបង្កាញខ្លួននៃអំណាចសម្តេចហ៊ុន សែន ហើយថាការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទនឹងកើតឡើង «បន្ទាប់ពី» កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំង។ កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំងចាប់ផ្តើមមុនពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក ហើយបញ្ចប់នៅពេលការបិទពេលវេលានៃព្រះគុណ និងគ្រោះកាចចុងក្រោយទាំងបុរាណមកដល់។ កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំងចាប់ផ្តើមមុនពេលចាប់ផ្តើមអាទិត្យនៃសហរដ្ឋអាមេរិក។

«តាមរយៈក្រឹត្យដល់បង្កឱ្យស្តាប់នាអំណាចសម្តេចហ៊ុន សែនយល់ថា កើតឡើងនូវយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ព្រះ ជាតិរបស់យើងនឹងកាត់ផ្តាច់ខ្លួននាទាំងស្រុងចេញពីសេចក្តីសុចរិត។ នៅពេលដែលប្តូរស្តេចនិយមនឹងលាតដៃរបស់នាងឆ័ល្លា កាត់ចេញនោះផ្ទុះនោះ ដើម្បីបិទបាំងនៃអំណាចយ៉ាង នៅពេលដែលនាងនឹងលូកដៃចូលទៅក្នុង ដើម្បីបិទបាំងនៃដៃមួយនឹងវិញ្ញាណនិយម នៅពេលដែល បុរសសេរីរបស់យើង សូមកុំភ័យខ្លាចទុច្ចរិតនៃសម្តេចក្រុងកាតូលីកខ្លះៗ នឹងបដិសេធក្នុងការណ៍ទាំងអស់នៃរដ្ឋប្រមុខបញ្ជីរបស់ខ្លួន ក្នុងនាមជាប្រតិភូប្រតិភូស្តេច និងសាធារណរដ្ឋ ហើយនឹងរៀបចំវិធានការសម្រាប់ការផ្តល់សេចក្តីសុចរិត និងការបំភាន់របស់សម្តេចហ៊ុន សែនយើងអាចដឹងបានថា ពេលវេលាសម្រាប់កិច្ចការដ៏អស្ចារ្យរបស់សាតាំងមានមកដល់ហើយ ហើយទីបញ្ចប់ក៏ដិតមកដល់ហើយ»។ Testimonies, volume 5, 451.

ចាប់ផ្តើមអាទិត្យគឺជាចុងបញ្ចប់នៃគម្រោងមួយ គឺសក្តានុពលនៃដីក្នុងវិវរណៈ ជំពូកទីដប់បី។ សក្តានុពលនៃដីនេះមានចាប់ផ្តើមស្រោចដោយនូវចុងបញ្ចប់នៃ រយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំនៃអំណាចគ្រប់គ្រងរបស់សម្តេចហ៊ុន សែនឆ្នាំ 1798។ ដូច្នេះ អំណាចហ៊ុនសែនបើកសម្តែងនៃឆ្នាំ 538 ទោះបីជាកិច្ចការរបស់នាងក្នុងការដណ្តើមគ្រប់គ្រងពិភពលោក មានសកម្មភាពហើយនៅពេលដែលប៉ុលប៉ាន់សម្រាប់ការបំផ្លាញរបស់គាត់ក៏ដោយ។ មុនឆ្នាំ 538 នឹងមានការផ្តាច់ចេញពីជំនឿ ដល់កើតឡើងមុនការបើកសម្តែងនៃរបស់មនុស្សនៃពិភពលោក ដល់អង្គុយនៅក្នុងព្រះវិហាររបស់ព្រះ។

ការផ្តាច់ចេញពីសេចក្តីជំនឿគួរឲ្យមានការកំណត់ដោយក្រុមជំនុំពិភពលោកមុន នៅពេលដែលក្រុមជំនុំគ្រីស្ទានមានសម្រាប់សម្បូរជាមួយសាសនាហ៊ាន ដូចដែលមានក្បួននីមិត្តក្រុមដោយអធិរាជ ក្នុងស្តេចទីន។ ប៉ុលកំពុងកំណត់សម្គាល់សញ្ញាសម្គាល់ទំនាយដល់ក្បួននៃកើតឡើងមុនការយាងមកជាលើកទីពីររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ បន្ទាប់ពីមានព្រឹត្តិការណ៍នៃអំណាចរបស់គាត់មានបង្កើនដល់ពួកសេសាឡនីចពីមុនមក នោះគាត់ក៏សួរថា តើពួកគេមិនបានចងចាំទេឬថា គាត់មានបង្កើនសេចក្តីពិតទាំងនេះដល់ពួកគេពីមុនឬហើយ? បន្ទាប់មក គាត់ព្យាយាមពួកគេថា ពួកគេត្រូវតែចងចាំផងដែរថា គាត់មានបង្កើនពួកគេថា អំណាចមួយនឹង «ឃាត់ទុក» សម្តេចហ៊ុន «ដើម្បីឲ្យ» សម្តេចហ៊ុន «គួរឲ្យមានបើកសម្តែងឡើងក្នុងពេលរបស់ខ្លួន» ឬ? ពាក្យ «ឃាត់ទុក» មានន័យថា

ទប់ស្កាត់។ ពាក្យ «ឃាត់ទុក» នេះ គួរឲ្យយកចិត្តទុកដាក់ក្នុងអត្ថបទដដែល គួរឲ្យមានបកប្រែថា «ឥឡូវនេះកំពុងទប់ឃាត់»។

ដូច្នេះ ឧកម្មពីរនេះគួរឲ្យមានបង្ហាញយ៉ាងត្រឹមត្រូវថា៖ «ហើយឥឡូវនេះ អ្នករាល់គ្នាដឹងហើយថា អ្វីកំពុងទប់ស្កាត់អំណាចសម្តេចប៉ាប ដើម្បីឲ្យអំណាចសម្តេចប៉ាបគួរឲ្យមានបរិសុទ្ធនៃក្នុងពេលវេលាបស់ខ្លួន។ ដុបិតអាថ៌កំបាំងនៃពិធីបូជា (អំណាចសម្តេចប៉ាប) កំពុងប្រព្រឹត្តការណ៍ហើយ មានតែអ្នកដដែលឥឡូវនេះកំពុងទប់ស្កាត់អំណាចសម្តេចប៉ាបប៉ុណ្ណោះ ដដែលនឹងបន្តទប់ស្កាត់អំណាចសម្តេចប៉ាប រហូតដល់គាត់គួរឲ្យមានដកចេញពីផ្ទៃផ្សេងៗ។ កាលដែល William Miller បានយល់ឃើញអំពីឧកម្មពីរនេះនៅក្នុង Thessalonians គាត់បានដឹងថា អំណាចដដែលបានរារាំងមិនឲ្យអំណាចសម្តេចប៉ាបឡើងកាន់បល្ល័ង្កក្នុងនៃ ជំនាន់នៅក្នុងឆ្នាំ 538 នោះ គឺរួមព្រហ្មញ្ញសាសនា ហើយថា រួមព្រហ្មញ្ញសាសនានឹងទប់ស្កាត់ការកើនឡើងនៃអំណាចសម្តេចប៉ាប រហូតដល់រួមព្រហ្មញ្ញសាសនា «គួរឲ្យមានដកចេញពីផ្ទៃផ្សេងៗ»។

«ក្នុងអំឡុងពេលដប់ពីរឆ្នាំដដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿលើព្រះតាមហេតុផល ខ្ញុំបានអានប្រវត្តិសាស្ត្រទាំងអស់ដែលខ្ញុំអាចរកបាន; ប៉ុន្តែឥឡូវនេះ ខ្ញុំសូមឡាញ់ព្រះគម្ពីរ។ វាបានបង្ហាញនូវអំពើព្រះយេស៊ូវ! ប៉ុន្តែទោះជាយ៉ាងណា ក៏នៅមានផុសកែប្រែមិនកំចាត់ព្រះគម្ពីរដែលនៅដិតចំពោះខ្ញុំ។ នៅឆ្នាំ 1818 ឬ 19 ខណៈពេលកំពុងសន្ទនាជាមួយមិត្តម្នាក់ ដដែលខ្ញុំបានទៅសួរសុខទុក្ខ ហើយដដែលបានសួរថា និងឮខ្ញុំនិយាយកាលដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿលើព្រះតាមហេតុផល គាត់បានសួរខ្ញុំដោយទឹកមុខមានន័យយ៉ាងខ្លាំងថា “តើអ្នកគិតយ៉ាងណាអំពីបទគម្ពីរនេះ និងបទគម្ពីរនោះ?” ដោយយោងទៅកាន់ បទគម្ពីរច្បាស់ៗដែលខ្ញុំផ្តល់ដល់ទាំងកាលដែលខ្ញុំជាអ្នកជឿលើព្រះតាមហេតុផល។ ខ្ញុំយល់ថាគាត់កំពុងមានបំណងអ្វី ហើយខ្ញុំក៏ឆ្ងល់ច្រើន—បើអ្នកឲ្យពេលខ្ញុំ ខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នកថាវាមានន័យអ្វី។ “តើអ្នកចង់បានពេលប៉ុន្មាន?” ខ្ញុំឆ្ងល់ច្រើនថា ខ្ញុំមិនដឹងទេ ប៉ុន្តែខ្ញុំនឹងប្រាប់អ្នក ពីព្រោះខ្ញុំមិនអាចជឿថា ព្រះបានប្រទានសេចក្តីរំលឹកមួយដល់មនុស្សមិនអាចយល់បានឡើយ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំក៏សម្រេចចិត្តសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ ដោយជឿថា ខ្ញុំអាចរកឃើញថាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបំណងសំដៅអ្វី។ ប៉ុន្តែភ្នែកមើលបន្ទាប់ពីខ្ញុំបានបង្កើតការសម្រេចចិត្តនេះ គំនិតមួយក៏កើតឡើងក្នុងចិត្តខ្ញុំថា—“ឧបមាថា អ្នកបានជួបបទគម្ពីរមួយដែលអ្នកមិនអាចយល់បាន តើអ្នកនឹងជឿអ្វី?” វិធីសិក្សាព្រះគម្ពីររបស់នេះក៏កើតឡើងក្នុងចិត្តខ្ញុំថា—ខ្ញុំនឹងយកពាក្យនៃបទគម្ពីរ របស់នោះ ហើយតាមដានពាក្យទាំងនោះពេញទាំងព្រះគម្ពីរ ហើយសួររកន័យរបស់វាតាមវិធីនេះ។ ខ្ញុំមាន Cruden's Concordance ដដែលខ្ញុំគិតថាជាសៀវភៅល្អបំផុតក្នុងលោក; ដូច្នេះ ខ្ញុំក៏យកសៀវភៅនោះ និងព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំ អង្កេតចុះនៅក្នុងសរសេររបស់ខ្ញុំ ហើយមិនអានអ្វីផ្សេងទៀតឡើយ លើកលែងតែកែសម្រួលបន្តិចបន្តួច ពីព្រោះខ្ញុំបានកាន់ចិត្តថាខ្ញុំនឹងដឹងថា ព្រះគម្ពីររបស់ខ្ញុំមានន័យអ្វី។»

«ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមពីសៀវភៅលោកប្រវត្តិ ហើយអានបន្តទៅយឺតៗ; ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមកដល់អត្ថបទមួយដែលខ្ញុំមិនអាចយល់បាន ខ្ញុំក៏សួររកទូទាំងព្រះគម្ពីរ ដើម្បីដឹងថាវាមានន័យដូចម្តេច។

បន្ទាប់ពីខ្ញុំបានឆ្លងកាត់ព្រះគម្ពីរទាំងមូលតាមវិធីនេះ អូ សចេកុតិពិតបានលេចមកយ៉ាងភ័យច្រើន និងរុងរឿងយ៉ាងណា! ខ្ញុំមានការយល់ឃើញអំពីខ្ញុំបានអធិបូជនាមដល់អ្នកទាំងអស់គ្នា។ ខ្ញុំមានការពេញចិត្តថា គ្រូទាំងបុរាណបានបញ្ចប់នូវឆ្នាំ 1843។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំមានមកដល់ 2300 ថ្ងៃ; វាបាននាំខ្ញុំទៅដល់សចេកុតិសន្និដ្ឋានដដែល; ប៉ុន្តែខ្ញុំមិនដឹងតិចតួចនោះថា នឹងស្រដៀងនឹងរកពេលវេលាសង្គ្រោះនឹងយាងមក ហើយខ្ញុំមិនអាចជឿវាបានទេ; ប៉ុន្តែពេលនោះបានប៉ះទង្គិចមកលើខ្ញុំយ៉ាងខ្លាំងក្លា រហូតខ្ញុំមិនដឹងថា ត្រូវធ្វើអ្វី។ ឥឡូវនេះ ខ្ញុំគិតថា ខ្ញុំត្រូវតែពាក់ស្បែក និងខោជើងដែរ; ខ្ញុំនឹងមិនទៅលឿនជាងព្រះគម្ពីរឡើយ ហើយខ្ញុំក៏នឹងមិនទៅក្រោយវាដែរ។ អ្វីៗណាដែលព្រះគម្ពីរបង្ហាញ ខ្ញុំនឹងកាន់ខ្ជាប់វា។ ប៉ុន្តែក៏នេះតែម្នាក់មែនអត់បទខ្លះៗដែលខ្ញុំមិនអាចយល់បាន»។

«នេះគ្រាន់តែជាវិធីទូទៅរបស់គាត់ក្នុងការសិក្សាព្រះគម្ពីរប៉ុណ្ណោះ។ នៅឱកាសមួយទៀត គាត់បានបញ្ជាក់អំពីរបៀបរបស់គាត់ក្នុងការកំណត់អត្ថន័យនៃ បទគម្ពីរដែលនៅចំពោះមុខយើង—អត្ថន័យនៃ “ដល់បុរាណ”។ គាត់បាននិយាយថា “ខ្ញុំមានអានបន្តទៅទៀត ហើយមិនអាចរកឃើញករណីណាមួយផ្សេងទៀតដែលពាក្យនេះមានបុរាណ ក្រៅពីក្នុងសង្ខេបនៃបុរាណ។ បន្ទាប់មក ខ្ញុំបានយកពាក្យទាំងនោះដែលឈរជាប់ទាក់ទងនឹងវា គឺ ‘ដកចេញ’។ គាត់នឹងដកចេញនូវ ‘ដល់បុរាណ’ ចាប់តាំងពីពេលដែល ‘ដល់បុរាណ’ ត្រូវបានដកចេញ ជាដើម។ ខ្ញុំមានអានបន្តទៅទៀត ហើយគិតថាខ្ញុំនឹងមិនយល់ឃើញពន្យល់ណាមួយលើបទគម្ពីរនេះទេ; ទីបំផុត ខ្ញុំមានមកដល់ ២ ថ្ងៃសុក្រ ២៧-៨។ ‘ដុបិតអាចកំហែងនៃពិធីបុរាណកំពុងតែប្រតិបត្តិច្បាញហើយ មានតែអ្នកដែលឥឡូវនេះរារាំងប៉ុណ្ណោះ នឹងនៅតែរារាំងរហូតដល់គាត់ត្រូវបានដកចេញពីផ្ទះ ហើយបន្ទាប់មក មនុស្សសាក្សីកាន់នោះនឹងត្រូវបានសម្រង់’ ជាដើម។ ហើយនៅពេលដែលខ្ញុំមានមកដល់បទគម្ពីរនោះ អូ! សចេកុតិពិតបានលេចមកយ៉ាងច្បាស់ និងរុងរឿងប៉ុណ្ណា! នោះហើយ! នោះគឺជា ‘ដល់បុរាណ’! មែនហើយ ឥឡូវនេះ ប៉ុលមានន័យដូចម្តេចដោយ ‘អ្នកដែលឥឡូវនេះរារាំង’ ឬ ទប់ស្កាត់? ដោយ ‘មនុស្សសន្តិវិធី’ និង ‘មនុស្សសាក្សី’ នោះ គម្ពីរនេះនិយាយថា សាសនាប៉ាប។ មែនហើយ តើអ្វីទៅដែលរារាំងមិនឱ្យសាសនាប៉ាបត្រូវបានសម្រង់? ហេតុអ្វី? គឺជាសាសនាពុទ្ធវេទនិយម; ដូចនេះហើយ ‘ដល់បុរាណ’ ត្រូវតែមានន័យថា សាសនាពុទ្ធវេទនិយម»។ William Miller, Apollos Hale, The Second Advent Manual, 65, 66.

បើគ្មានការយល់ដឹងថា «សចេកុតិបុរាណ» នៅក្នុងសង្ខេបនៃបុរាណនីយ៍លើ ជានិមិត្តរូបនៃសាសនាពុទ្ធវេទនិយម គឺជា Miller មុខជានឹងពិភាក្សាយ៉ាងខ្លាំងក្លាក្នុងការបង្កើតគំរូនៃការរៀនសូត្រនៃគាត់បានប្រមូលផ្តុំឡើងសម្រាប់ទ្រង់ទ្រាយនៃរបស់គាត់។ «សចេកុតិបុរាណ» ត្រូវបានយល់ឃើញប្រឆាំងនឹងសង្ខេបនៃបុរាណនីយ៍លើ ហើយវាតែងតែត្រូវបានតាមដោយនិមិត្តរូបនៃសាសនាសម្រេចប៉ាប។ ភស្តុតាងថា «សចេកុតិបុរាណ» នៅក្នុងសង្ខេបនៃបុរាណនីយ៍លើ គឺជាសាសនាពុទ្ធវេទនិយម។

មានទីតាំងនៅក្នុងសំបុត្ររបស់ប៉ុល ពត ក្នុងការស្នើសុំឱ្យនិក្ខេបន្ត។ នៅទីនេះ
មានសេចក្តីពិភាក្សាដ៏ធំធេងបំផុតមួយនៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ ដុបិតនៃទីនេះ
ប៉ុល ពត ចូលយ៉ាងច្បាស់ថា អស់អ្នកដែលមិនសូវឡើងសេចក្តីពិត
នឹងត្រូវបានប្រគល់ឱ្យការបំភាន់ដ៏ខ្ពស់។
សេចក្តីពិតដែលត្រូវបានដាក់ទុកដោយចេតនានៅក្នុងសៀវភៅនិក្ខេបន្ត
គឺជាការកំណត់អត្តសញ្ញាណនៃការភ្ជាប់ទាក់ទងរវាងសាសនាព្រហ្មញ្ញភាព
និងសាសនាសម្តេចហ្នា ហើយការបដិសេធសេចក្តីពិតនេះ គឺជាការធានាថា
ការបំភាន់ដ៏ខ្ពស់នឹងក្លាយជាផលវិបាកនៃការបដិសេធនេះ។

យើងនឹងបន្តប្រធានបទនេះនៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

ចូរឈប់ស្តង់ដារ ហើយអនុវត្តចិត្តទៅ; ចូរស្រឡាញ់ ហើយយំសោកចុះ៖
ពួកគេស្នើសុំ ប៉ុន្តែមិនមែននៃដោយសារ; ពួកគេដើរខកខាន
ប៉ុន្តែមិនមែននៃដោយសារខ្ពស់ទេ។ ដុបិត ព្រះយេស៊ូវបានចាត់ទុកអ្នករាល់គ្នា
នូវវិញ្ញាណនៃការដកខ្លួនចេញពីស្នូលដ្ឋាន ហើយបានបិទកូនកែវរបស់អ្នករាល់គ្នា
គឺពួកហ្នា និងពួកអ្នកដឹកនាំរបស់អ្នករាល់គ្នា
ព្រមទាំងពួកអ្នកមើលនិមិត្តរូប ទាំងអស់គ្នាបង្កើតពួកគេ។
ហើយនិមិត្តរូបទាំងអស់ បានក្លាយជាអ្នករាល់គ្នា
ដូចជាពាក្យនៃសៀវភៅមួយដែលបានបិទត្រង់
ដែលមនុស្សយកទៅឱ្យអ្នកដែលចេះអក្សរ ដោយនិយាយថា
«សូមអាននេះឱ្យខ្ញុំផង» ហើយគាត់ឆ្ងល់យើងថា «ខ្ញុំអានមិនបានទេ
ដុបិតត្រូវបានបិទត្រង់»។
រួចសៀវភៅនេះត្រូវបានយកទៅឱ្យអ្នកដែលមិនចេះអក្សរ ដោយនិយាយថា
«សូមអាននេះឱ្យខ្ញុំផង» ហើយគាត់ឆ្ងល់យើងថា «ខ្ញុំមិនចេះអក្សរទេ»។
ហេតុនេះហើយ ព្រះអម្ចាស់បានព្រះបន្ទូលថា៖
«ដោយព្រោះប្រជាជននេះចូលមកជិតខ្ញុំ ដោយមាត់របស់ពួកគេ
ហើយគោរពខ្ញុំដោយបង្ហាញមាត់របស់ពួកគេ
ប៉ុន្តែបែនដកចិត្តរបស់ពួកគេចេញឆ្ងាយពីខ្ញុំ
ហើយការកោតខ្លាចខ្ញុំរបស់ពួកគេ គឺបានរៀនតាមបញ្ញត្តិរបស់មនុស្ស។ ដូច្នេះ
មើលចុះ ខ្ញុំនឹងបន្តផ្តើមការដ៏អស្ចារ្យមួយក្នុងចំណោមប្រជាជននេះ
គឺជាការដ៏អស្ចារ្យ និងជាសេចក្តីអច្ឆរិយៈមួយ៖
ដុបិតបុរាណរបស់ពួកអ្នកបុរាណរបស់ពួកគេ នឹងរំលងទៅ
ហើយការយល់ដឹងរបស់ពួកអ្នកឈ្លាសវៃរបស់ពួកគេ នឹងត្រូវលាក់បាំង»។
រទេនាដល់ពួកអ្នកដែលខិតខំលាក់គំនិតយោបល់របស់ខ្លួនពីព្រះយេស៊ូវ
ហើយការងាររបស់ពួកគេស្មើគ្នានៅក្នុងទីងងឹត ហើយពួកគេនិយាយថា
«តើនរណាមើលឃើញយើង? ហើយតើនរណាស្តាប់យើង?»។ មនោហើយ
ការប្រើប្រាស់បង្កើតរបស់អ្នករាល់គ្នា
នឹងត្រូវចាត់ទុកដូចជាដឹកដុបិតនៅក្នុងដងស្នូល៖
តើស្ថានភាពនិយាយអំពីអ្នកដែលបានបង្កក្លឹកថា
«គាត់មិនបានបង្កក្លឹកខ្ញុំទេ» ឬ? ឬតើវាចុះដែលបានបង្កក្លឹកឡើង
អាចនិយាយអំពីអ្នកដែលបានបង្កក្លឹកថា «គាត់គ្មានការយល់ដឹងទេ» ឬ? អសោយ
29:9-16។